

svijetu strast kartanja zavlada u svim slojevima pučanstva kao baš u Veneciji.

— I ja sam toga mnijenja.

— Vaša milost ne zna, kakvih sve kartašnica ima među Lagunama!

— Znadem, znadem. Jednom sam, iz puke radoznalosti, i ja zavirio u jednu takvu špilju.

— Pa ste vidjeli, kako je sve to sjajno u njima uređeno?

— I te kako!

— Ali, čini se, da nije bilo uvijek tako kao što je danas. Republika je u boljim vremenima izdala strogih zakona protiv kartanja.

— Bit će protiv hazardnog kartanja?

— Ne, uopće protiv kartanja. Bila je dapače zabranjena i sama prodaja igračih karata.

— To mi je čudnovato!

— Najprije se je svakomu, koji upriličuje igrače stanke, zaprijetilo golemim globama. Kad to nije pomoglo, i kad se je osobito mlađarija podala toj strasti, oblasti su obećale nagrade prijaviteljima, a zakupnicima igračnica zaprijetilo se, budu li samo dvaput prijavljeni, da će im se odrezati nos i oba uha!

— I sve to nije pomoglo?

— Ne samo što nije pomoglo, već su se u kratkom razmaku vremena hazardne igre u igračnicama samo pojačale. Tako vam danas nema staleža, a da nije zaražen tim ludilom.

— To sam i sam primijetio.

— Danas, a to je vaša milost mogla i sama vidjeti, u Veneciji se karta i danju i noću, po krčmama i gostionama, na cesti, ispod mostova, u gondolama, u dućanima i svuda!

— Ja sam dapače na svoje oči vidio, kako se ljuto kartaju u samom predvorju duždeve palače, pa čak i u Božjim hramovima!

— Eto, toga nisam znao. Ali one strašne, kobne, kako se ono veli, hazardne igre, te se drže u navlaš uređenim igračnicama.

— Baš takvu sam jednu razbojničku špilju sam na svoje oči vidio.

— Ali najglasovitije vam se igračnice nalaze u društvima, što no nose nedužni naslov »kazina«, ili pak imaju svoje poduzetnike. Takve se igračnice sastoje od više prostorija,